

Fra Finansministeren har jeg modtaget en saalydende Skrivelse:

„Finansministeriet.

København, den 14. Oktober 1918.

Da de af Rigsdagens Ting i Henhold til § 19 i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten valgte *Medlemmer af Landoverskatteraadet* er valgte paa 6 Aar, og deres Funktionstid saaledes udløber med indeværende Aar, skal jeg under Henvisning til de Herrer Formænds Skrivelser af 23. Oktober 1912, 15. Juni 1914 og 26. Februar d. A. vedrørende de af Rigsdagens Ting stedfundne Valg af Medlemmer af Raadet, anmode de Herrer om at opfordre de respektive Ting til hvert især at foretage Valg af to Medlemmer til Raadet.

Edvard Brandes.

Hude.

Til Rigsdagens Formænd.“

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vilkaar for Boresalg af Jorder i offentligt Eje.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2207).

Jørgen Pedersen: Det Spørgsmaal, der her foreligger til Forhandling, var i sin Tid Genstand for Overvejelser i Landbokommissionen, og man var ved den Lejlighed fra alle Sider i Kommissionen enig om, at det vilde være rigtigt at anvende Jord i offentligt Eje til Oprettelse af saadanne mindre Landbrug som dem, der her er Tale om. I Overensstemmelse dermed afgik der fra Kommissionen en Betænkning og Indstilling til Ministeren. Det Forslag, der kom fra Kommissionens Side, var ikke affattet i Lovforslags Form, men det hed: „Forslag til Lovregler vedrørende Brugsformen for Jord i offentligt Eje“. Paa Grundlag af dette Forslag blev der saa udarbejdet et Lovforslag om Sagen, der blev forelagt i Folketinget den 11. Januar i Fjor. De Forandringer, der i Folketinget er foretagne i dette Lovforslag, er ikke betydelige, og saaledes som Lovforslaget nu foreligger for os, har det altsaa i alt væsentligt det samme Indhold som det Forslag, der forelaa fra Landbokommissionen. Dette Forslag var

imidlertid ikke hele Landbokommissionens, thiskønt man, som jeg sagde før, fra alle Sider var enig om Formaalet, var der et enkelt Punkt i det Forslag, der tilgik Ministeriet, hvorom Meningerne i Landbokommissionen var saa delte, at kun 7 af Kommissionens Medlemmer sluttede sig til Forslaget i den Skikkelse, det fik, medens 7 andre tog Afstand derfra, og et enkelt Medlem holdt sig helt tilbage ud fra den Betragtning, at det ikke vilde være rigtigt af Landbokommissionen at afgive Betænkning og Indstilling over enkelte Spørgsmaal, man burde vente, indtil Kommissionen var færdig med sit Arbejde og kunde afgive Betænkning og Indstilling samlet.

Det, der i det paagældende Forslag gav Anledning til saa megen Uenighed i Landbokommissionen, og som ogsaa viste sig at fremkalde Uenighed i Folketinget, idet Meningerne om Sagen der og saa var delte, det Punkt i Forslaget, der altsaa ikke gik ud under Behandlingen i Folketinget, men som findes i det nuværende Forslag, er Bestemmelserne i 2det og 3die Stykke i § 5. I 1ste Stykke bestemmes, at foruden den Vurdering, der skal finde Sted, naar Jord i offentligt Eje udstykkes, en Vurdering, der skal foregaa paa samme Maade, som man i sin Tid foretog Prøvevurderingerne paa, saaledes at det skal skønnes, hvad en forstandig Mand vilde give for det Jordstykke, Talen er om, dersom det hørte til en almindelig Bondegaard, og Ejeren vilde anvende det til Landbrug — foruden den Vurdering, som altsaa finder Sted før Salget til vedkommende Jordbruger, skulde der efter dette Forslag foretages Omvurdering, hver Gang der foretages almindelig Omvurdering til Ejendomsskyld, og denne Omvurdering skal foretages efter den samme Regel som den første, men saaledes, at de Forbedringer, den Værdistigning af Jorden, som maatte have fundet Sted siden den første Vurdering, og som maatte hidrøre enten fra Mandens Arbejde eller fra Anvendelse af Kapital fra hans Side, skal ikke medregnes. Resultatet af denne Omvurdering skal saa anvendes saaledes, at de Penge, som Staten har staaende i Ejendommen, og som jo efter Forslaget skal svare til, hvad Jorden har kostet, skal forrentes efter den almindelige Rentefod i Landet; og dersom Jorden i Mellemtiden fra første Vurdering er steget i Værdi, skal Kapitalen eller, om man vil, Mandens Skyld til Staten stige, og følgende skal de Renter, han har at svare til Staten, ogsaa stige. Skulde det derimod gaa den modsatte Vej, saaledes at Jordværdien blev ringere, vilde ogsaa hans Skyld til Staten